

Η Μάχη της Σιάτιστας

Είμαι ο Αποστόλης και ήμουν στρατιώτης του 1912, που συμμετείχε στη μάχη της Σιάτιστας στις 4 Νοεμβρίου.

Ο Μπεκλήρ Αγάς από τη Νεάπολη έστειλε τηλεσίγραφο που έλεγε: << Αν δεν παραδώσετε την Σιάτιστα θα μπω μέσα και θα την κάψω >>. Τότε εμείς οι στρατιώτες προσπαθήσαμε να φτάσουμε όσο πιο γρήγορα γίνεται στη Σιάτιστα και αυτό που είδαμε μας έκανε να ξεχάσουμε τον εχθρό.

Όλοι οι Σιατιστινοί μας περίμεναν στην είσοδο της πλατείας της Γεράνειας και μας υποδέχτηκαν με τον καλύτερο τρόπο. Τραγούδια που μας έλεγαν τα παιδιά, που δεν τα είχαμε ξανακούσει. Επίσης παιδιά ερχόταν και μας έλεγαν να πάμε σπίτια τους να μας φιλοξενήσουν.

Μάλιστα θυμάμαι έναν εξαιρετικό κύριο που τον έλεγαν Δημήτρη και είχε έναν γιο τον Μιχάλη που με είχαν φιλοξενήσει. Μας έβαλαν διάφορα φαγητά το βράδυ όπως τραχανά, σαρμάδια, κεφτεδάκια, πρασόπιτα, κρέας και ένα πεντανόστιμο σπιτικό κέικ. Ήταν το νοστιμότερο από όλα τα κέικ, που είχα φάει και φυσικά είχε Σιατιστινό κρασί.

Αφού κοιμηθήκαμε τόσο αναπαυτικά, το πρωί συνάντησα τον Παναγιώτη, τον Βασίλη, τον Κωνσταντίνο και τους άλλους στρατιώτες που πολέμησαν μαζί μου. Εκείνη την μέρα καθώς λέγαμε για την εμπειρία μας στα σπίτια, ήρθε ένας Κρητικός στρατιώτης και μας είπε ότι ο Μπεκλήρ Αγάς έρχεται από την Νεάπολη με 3.000 στρατιώτες και ότι πρόκειται να κάψει την Σιάτιστα. Τότε κατευθείαν ετοιμαστήκαμε για μάχη στην οποία συμμετείχαν πολλοί εθελοντές από την Κρήτη.

Όταν ανεβήκαμε στο Γκραντίστι τα κανόνια τα έσερναν τα άλογα, αλλά είχαν κουραστεί, με αποτέλεσμα να αναγκαστούν πολλοί άνθρωποι να πάρουν τα κανόνια στην πλάτη τους. Όταν φτάσαμε τους βρήκαμε ήδη έτοιμους τους Τούρκους.

Μετά από πολύωρη μάχη οι Τούρκοι έχασαν. Στη συνέχεια απομακρύνθηκαν και δεν ξαναπάτησαν στη Σιάτιστα. Επιτέλους η Σιάτιστα ήταν ελεύθερη. Μας φίλεψαν και έτσι φύγαμε χαρούμενοι.

Η μέρα μου είχε τελειώσει τέλεια. Δύο από τις καλύτερες μέρες της ζωής μου.